

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Franciaországnak a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 140/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Franciaország 2009–2013 közötti időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) Franciaországban a gazdasági tevékenység 2008-ban vesztett lendületéből, és az utolsó negyedévben, valamint 2009 első negyedévében jelentősen visszaesett. A Franciaországban és a szomszédos országokban végrehajtott ösztönző intézkedéseknek köszönhetően a gazdasági tevékenység 2009 második negyedétől ismét fellendült. Az államháztartás helyzete a gazdaságpolitikát érintő komoly kihívások egyike. Különösen, mivel a Franciaországban fennálló hiány 2002 óta vagy túllépte a GDP 3 %-át kitevő küszöböt vagy közel volt hozzá, ami főleg az elégtelen konszolidációs törekvéseket tükrözi. Ezzel összefüggésben Franciaország tekintetében 2002 és 2007 között túlzott hiány esetén követendő eljárás folyt, és a Bizottság 2008 májusában szakpolitikai tanácsot adott ki az ország számára. A GDP 3 %-át kitevő küszöböt túllépő 2008. évi hiány értesítését követően 2009 februárjában új túlzotthiány-eljárás indult, amely a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetését irányozza elő. További kihívást jelent még az elégtelen külső versenyképességhez vezető, kínálati oldali problémák megoldása, valamint a munkaerő-hasznosítás növelése.
- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Franciaországnak mindenekelőtt a munkaerőpiac és a versenyre vonatkozó szabályozási keret területén kell reformokat végrehajtania.
- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP a 2009-es 2,2 %-os zsugorodást követően 2010-ben 1,4 %-kal fog növekedni, majd a programidőszak további részében átlagosan 2,5 %-ra erősödik. A jelenleg rendelkezésre álló információk ⁽²⁾ alapján úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv – nagy vonalakban a Bizottság szolgálatainak előrejelzésével összhangban – kissé optimista növekedési feltételezésekre épül a 2010-es év vonatkozásában, és a program előrejelzése szerinti növekedés összetételében nagyobb szerepet játszanak az adók, mint a Bizottság szolgálatainak előrejelzésében. A növekedési feltételezések 2011-től határozottan optimisták, és 2011-től 2013-ig átlagosan 0,75 százalékponttal a növekedési potenciál felett lesznek (a Bizottság szolgálatai által a programban található információk alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően újraszámítva). Ez gyorsan bezáródó kibocsátási rést jelent. A növekedési ráták főként a belföldi keresleten – és különösen a háztartások fogyasztásán – alapulnak a teljes programidőszakban. A program inflációs előrejelzése úgy tűnik, összhangban van a Bizottság szolgálatainak előrejelzéseivel, ahogy a foglalkoztatás növekedésére vonatkozó előrejelzése is, amely a javulást megelőzően 2010-ben negatív marad, tükrözve a rendszerint tapasztalható aktívítási lemaradást.
- (5) A program előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 7,9 %-a lesz. A 2008-ban a GDP 3,4 %-át kitevő hiányhoz képest bekövetkező jelentős romlás nagymértékben a válságnak az államháztartásra mért hatását tükrözi (különösen a társaságiadó-bevételek és a héra tekintetében), de azt a GDP 1,1 %-át kitevő, a kormány által az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott ösztönző intézkedések is előidéztek. A program alapján a költségvetési politika 2010-ben várhatóan semleges lesz, majd a későbbi években restriktívvé válik a túlzott hiánynak a feltételezett növekedési forgatókönyv szerinti, 2013-ig történő megszüntetése érdekében. Ez a konszolidáció összhangban van a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

⁽²⁾ Az értékelés főként a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és 2010. februári időközi előrejelzését, valamint az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb adatokat veszi figyelembe.

(6) A 2010. februári stabilitási program előrejelzései szerint az államháztartási hiány 2010-ben a GDP 0,3 %-ával tovább romlik, és 2010-ben eléri a GDP 8,2 %-át. Franciaország 2010-ben végrehajtotta a kormány 2010. évi költségvetési törvényre vonatkozó javaslatában előirányzott hiánycsökkentő intézkedéseket – jórészt az államháztartás további romlásának elkerülése mellett –, kivéve egy államkölcsönre („befektetés a jövőbe”) vonatkozó határozatot, amelynek negatív költségvetési hatása a GDP mintegy 0,1 %-a lesz 2010-ben (és azt követően), ami úgy tűnik, hogy nagyjából összhangban van a EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése értelmében Franciaországnak címzett legújabb ajánlásokkal. A 2010-re vonatkozó előrejelzés szerint a hiány a 2010. évi költségvetési tervezetben szereplőnél a GDP 0,3 %-ával jobb lesz, ami a 2009-re feltételezett hiány kedvezőbb alakulásával (a GDP 0,2 %-a) és a növekedési előrejelzések módosításával (a GDP 0,3 %-a) magyarázható, részben ellensúlyozva a környezetvédelmi adónak a francia alkotmánybíróság általi felfüggesztése, valamint az említett államkölcsönből eredő intézkedések bevezetése által, amelyek együttesen a GDP mintegy 0,2 %-át kitevő mértékkel rontanák a hiányt. Az utóbbi elemek a diszkrecionális intézkedések egyenlegét a tanácsi ajánlás idején a GDP +0,25 %-át kitevő mértékről nagyjából semlegesre változtatták a programban. Az európai gazdaságélénkítési terv szerinti, a GDP 1,1 %-át kitevő ösztönző intézkedések részlegesen kifizetettek és 2010-ben a GDP 0,4 %-ára csökkentek, illetve vannak további, a GDP 0,1 %-át kitevő konszolidációs intézkedések (főként a társadalombiztosítási költségvetésben foglalt adók emelése), amelyekkel együtt az összes konszolidációs intézkedés összege a GDP 0,8 %-a. Ezeket az intézkedéseket azonban ellensúlyozzák a 2010-re vonatkozó eredeti költségvetésben foglalt, a GDP 0,7 %-át kitevő, főként rövid távú költségekkel járó, új hiánynövelő intézkedések, nevezetesen a helyi iparűzési adó reformja (a GDP mintegy 0,6 %-a), a vendéglátóiparban történt héacsökkentés (a GDP 0,1 %-a), valamint az államkölcsönhöz kapcsolódó, már említett intézkedések (a GDP 0,1 %-a). A Bizottság szolgálatai által a program alapján és a közösen megállapított módszertannak megfelelően számított strukturális hiány, azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított hiány 2010-ben 0,25 százalékponttal romlik és eléri a GDP 6,75 %-át. Ha figyelembe vesszük a GDP 0,4 %-át kitevő, a helyi iparűzési adó reformjához kapcsolódóan a társaságok számára nyújtott feltételezett kifizetések (egy egyszeri, azonban a program által nem ekként megítélt intézkedés) átmeneti hatását, akkor a strukturális hiány 2010-ben 0,1 százalékponttal valamelyest, a GDP 6½ %-ára javul.

(7) A program költségvetési stratégiájának fő célja, hogy az államháztartási egyenleg 2013-ig – a 2009. december 2-i tanácsi ajánlásában kijelölt határidőig – a GDP 3 %-ában kifejezett referenciaértékre hozza. A program előrejelzése szerint a nominális költségvetési hiány 2011-ben a GDP 6 %-ára csökken, majd 2012-ben tovább csökken 4,6 %-ra, és végül 2013-ban elérheti a 3 %-ot. Az elsődleges egyenleg várhatóan némileg hasonlóan alakul majd, és a 2010-ben a GDP – 5,5 %-át kitevő mértékről a programidőszak végére eléri a GDP – 0,1 %-át. A közösen megállapított módszertan alapján számított strukturális

hiány 2010 után tovább javul, és 2011-ben eléri a GDP mintegy 5 %-át, és 2012-ben 4 %, míg 2013-ban 2,75 % lesz. A 2010 és 2013 közötti időszakban az átlagos éves költségvetési kiigazítás a GDP 0,9 %-át éri el, ami kismértékben elmarad a Tanács által javasolt, évente a GDP 1 %-a fölötti átlagos kiigazítástól. A programban vázolt konszolidációs stratégia olyan intézkedésekre támaszkodik, amelyek célja a kiadásnövekedés visszaszorítása az államháztartás minden szintjén, az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban álló intézkedések 2011-ben való teljes kifizetése mellett. A francia hatóságok a fennálló adómentességek költségvetési hatásának további, 2011-től kezdődően évente a GDP mintegy 0,1 %-ával való csökkentését tervezik. A konszolidációs stratégiát alátámasztó intézkedéseket még nem határozták meg, de erre az elkövetkező hónapokban várhatóan sor kerül. A program szerint a középtávú célkitűzés a strukturális értelemben kiegyensúlyozott költségvetés. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. Az aktualizált stabilitási program nem irányozza elő a középtávú költségvetési célkitűzés teljesítését a programidőszakon belül.

(8) Míg a hiánycél 2010-ben elég megalapozottnak tűnik, és a jobb teljesítmény sem kizárt abban az esetben, ha végül sor kerül a környezetvédelmi adó módosított formában történő végrehajtására, a költségvetési helyzet lehet, hogy a programban 2011-től előre jelzettnél rosszabbul alakul. Főként a 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozó makrogazdasági forgatókönyv kifejezetten optimista. Elsősorban a hiány-előrejelzések mutatnak nagyfokú érzékenységet a növekedéssel szemben: a programban szereplő érzékenységi elemzés szerint, amennyiben a GDP növekedése 0,25 százalékponttal alacsonyabb lenne ebben az időszakban, az államháztartási hiány 2013-ban mindössze a GDP 4 %-ára esne vissza.

Következésképpen a GDP 0,75 %-át kitevő kumulatív visszaesés a GDP 1 %-át kitevő hiánynövekedést jelentene 2013-ban. Emellett a hiánycélokat kedvezőtlenül érinthetik a kiadások lehetséges túllépései, hiszen az állami kiadások tendenciáinak az államháztartás valamennyi szintjén történő korrekcióját nem támasztják alá kellően meghatározott intézkedések a múltbeli tendenciákhoz képest. A bevétel alakulására vonatkozó igen optimista előrejelzés a válság túlreagálását követő normalizálódás jelenségéről szóló feltételezésen alapul, mivel az adónak a GDP szerinti rugalmassága várhatóan átlagosan 1,2 lesz 2011-től 2013-ig. Hasonlóképpen nincsen még meghatározva az adómentességek 2011-től a GDP mintegy 0,1 %-ával való éves csökkentése. Összességében a múltbeli fejleményekből kiindulva nem zárható ki a túlköltekezés veszélye. A programban megadott információkon alapuló értékelés arra enged következtetni, hogy jelentős a kockázata annak, hogy a 2011 és 2013 közötti időszakban a hiány magasabb lesz a programban tervezettnél.

- (9) A bruttó államadósság aránya 2009-ben a Szerződésben meghatározott referenciaérték fölött volt, és a program szerint 2012-ig növekvő tendenciát követ majd. A bruttó államadósság várhatóan a GDP 77,4 %-a lesz 2009-ben, a 2008-as 67,4 %-ot követően. A hiány növekedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett jelentős – főként a bankszektorban és a gépjárműiparban megvalósuló pénzügyi műveleteket tükröző – SFA-tételek is hozzájárultak az adóssághányad emelkedéséhez. A programidőszakban további 9,2 százalékpontos növekedés várható, elérve a GDP mintegy 87 %-os szintjét, amelynek oka elsősorban a folyamatosan fennálló tetemes államháztartási hiány. A költségvetési célokra ható jelentős kockázatok alapján az adóssághányad alakulása a programban előre jelzettnél valószínűleg kevésbé kedvező, különösen 2011 után.
- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem elegendő az adósságráta 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) A népesség idősödésének hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen az EU-átlag alatt van, és a már elfogadott nyugdíjreformnak köszönhetően a nyugdíjkiadások kisebb mértékben nőttek. A program előrejelzése szerint a 2009-es költségvetési egyenleg súlyosbítja a népesség idősödésének a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Az elsődleges többletek középtávon történő biztosítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos, a Bizottság 2009-es fenntarthatósági jelentésében ⁽¹⁾ közepesnek értékelt kockázatok csökkentéséhez.
- (12) Nemrégiben reformokat vezettek be a teljes költségvetési keret további javítása érdekében. A parlament 2009. február 9-én elfogadta az első, többéves államháztartási tervezésre vonatkozó törvényt, amely kiadási célokat tűz ki az államháztartás valamennyi ágazata tekintetében. A törvény emellett egyértelműen lefektette a költségvetési semlegesség elvét az új adómentességek létrehozása tekintetében, amelyek összesített költségét teljes mértékben ellensúlyozni kell. Ez az elv kötelező erejű, és a többéves alapon történő értékelés szerint 2009-ben szinte sor került teljesítésére. Franciaországban az éves költségvetési keret az államháztartási alszintekre meghatározott kiadási normákból áll. A központi kormányzat szintjén állapítják meg az egyik első szabályt, amely „a kiadás zéró növekedésének szabálya”. Annak ellenére, hogy a múltban a

szabályalkalmazási körének módosulása talán elősegítette annak betartását, nemrégiben kiszélesítették azt a központi állami kiadások megfelelőbb ellenőrzése érdekében, és ezt azóta tiszteletben tartják.

Az egészségbiztosítási kiadásokra vonatkozó, 1997-ben bevezetett országos célkitűzés (*Objectif National des Dépenses d'Assurance Maladie*) segítette az egészségügyi kiadások ellenőrzését még akkor is, ha gyakran nem teljesültek a kiadási célkitűzések. Végezetül az önkormányzatok kiadásainak korlátozását két szabály biztosítja: egyfelől egy jogi alapon nyugvó „arany szabály”, amely segít kivédeni azt, hogy az önkormányzatok operatív kiadások finanszírozása révén növeljék az adósságállományt, másfelől egy olyan szabály, amely előírja, hogy a központi kormányzat által átadott források növekedése nem haladhatja meg az inflációs rátát. Azonban a stabilitási programban meghatározott célkitűzéseket ritkán sikerült elérni. A kormány céljai között szerepel a költségvetési keret további reformja. 2010. január 28-án az államháztartásra vonatkozó konferenciát tartottak a francia államháztartás romlásának megállítása és a költségvetési konszolidáció végrehajtási módjának meghatározása céljából. Számos munkacsoport alakult azon új reformok megfogalmazása érdekében, amelyek nyilvánosságra hozatala áprilisban várható, és elsősorban az egészségügyi kiadások növekedésének további visszafogására és a helyi szintű kiadások jobb ellenőrzésére irányulnak. Munkacsoport alakult a kiegyensúlyozott költségvetési szabályok témájában is. A program azt is előre vetíti, hogy áprilisban a központi kormányzati kiadások csökkentésére irányuló új intézkedések bejelentése várható. A programban foglalt konszolidációs stratégia is a költségvetési keret tökéletesítésén alapul, amely az említett munkacsoportok javaslatait követve valósulna meg.

- (13) A 2008-as 52,7 %-kal az euroövezetben Franciaországban a legmagasabbak a GDP-arányos kiadások. Az állami kiadásoknak az elmúlt évtizedekben tapasztalt emelkedése hozzájárult a magas hiány- és adósságszintek kialakulásához, amelyek hatással voltak a francia államháztartás hosszú távú fenntarthatóságára. A francia hatóságok 2007-ben elindították az állami politikák általános felülvizsgálatát (*Revue Générale des Politiques Publiques*) azzal a céllal, hogy feltérképezzék az államháztartási kiadások hatékonyabbá tételének lehetséges módjait. Ez idáig több mint 300 intézkedés meghatározására került sor, amelyek célja a GDP 0,3 %-át kitevő megtakarítás elérése, ami igen szerénynek mondható a GDP 50 %-át meghaladó állami kiadások teljes összegéhez viszonyítva. Az intézkedések mintegy háromnegyede megvalósult, és ezáltal lehetőség nyílt többek között arra, hogy a központi kormányzati alágazatban csak minden második nyugdíjba vonuló helyére vegyenek fel új köztisztviselőt. A kormány a 2010. évi költségvetési törvényben bejelentette, hogy az állami politikák általános felülvizsgálatát további központi szervekre is kiterjeszti, és az ősz folyamán további reformok bejelentése várható. Végezetül a program a nyugdíjrendszerrel kapcsolatban – ahogy az a korábbiakban is szerepel – 2010-re tervezett reformokról tesz említést. Ez ideig nem jelentettek be intézkedéseket.

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

(14) Összességében elmondható, hogy a programban szereplő költségvetési stratégia 2010-ben nagyjából megfelel a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. Figyelembe véve a kockázatokat azonban úgy tűnik, hogy a költségvetési stratégia 2011-től kezdődően nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése alapján kiadott tanácsi ajánlásnak. A program szerint az átlagos éves költségvetési kiigazítás – az (újraszámított) strukturális egyenleg alakulása alapján – a GDP 0,9 %-át éri el. Ez valamelyest kevesebb mint amit a Tanács a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában előírt („a GDP 1 %-a fölötti”), és emellett ki van téve a már említett kockázatoknak. A program ugyanakkor azt vetíti előre, hogy a nominális költségvetési hiány végül eléri a GDP 3 %-át, amely főként a program későbbi évekre vonatkozó, kifejezetten kedvező makrogazdasági forgatókönyvének és a költségvetési bevétel GDP-hez viszonyított rugalmasságára vonatkozó meglehetősen optimista feltételezéseknek tudható be. Összességében, ha figyelembe vesszük a jelenlegi politikák kockázatait, akkor előfordulhat, hogy a hiány a 2011 és 2013 közötti időszakban magasabb lesz a programban tervezettnél, és elképzelhető, hogy jelentős erőfeszítésekre lesz szükség a túlzott hiánynak a Tanács által javasolt határidőig, azaz 2013-ig történő megszüntetéséhez. A program szerint a felfüggesztett környezetvédelmi adó módosított változatából eredő bevétel már 2010-től kezdődően segítheti a valamelyest jobb költségvetési célok teljesítését. Végezetül előfordulhat, hogy a költségvetési stratégia sem lesz elegendő az adósság szint újbóli csökkenő pályára állításához.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program minden előírt adatot megad, és a nem kötelező adatok legtöbbször is tartalmazza⁽¹⁾. A 104. (126.) cikk (7) bekezdése szerinti, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló, 2009. december 2-i ajánlásában a Tanács arra is felkérte Franciaországot, hogy stabilitási programjának aktualizált változataiban külön fejezetben tárgyalja a tanácsi ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket. Franciaország eleget tett ennek az ajánlásnak.

Általános következtetésként megállapítható, hogy az államháztartás 2009-ben bekövetkezett, a gazdasági visszaesés és az európai gazdaságélénkítési terv keretében hozott intézkedések által kiváltott jelentős romlását követően az államháztartási hiány 2010-ben a tervek szerint tovább növekszik a GDP 8,2 %-ára. A konszolidációs intézkedéseket és az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban lévő intézkedések részleges kifuttatását főként rövid távú költségekkel járó további hiánynövelő intézkedések ellensúlyozzák, beleértve az államkölcsönből eredő állami beruházásokat. A költségvetési egyenleg ezt követően várhatóan javul. Az adóssághányad is várhatóan jelentősen növekedni fog a program ideje alatt. A programban bemutatott korrekciós pálya a GDP 3 %-át kitevő hiányhoz vezet 2013-ban biztonsági tartalék nélkül, és a 2011 és 2013 közötti időszakra vonatkozóan kifejezetten optimista makrogazdasági forgatókönyvön alapul, olyan átlagos éves strukturális

kiigazítással számolva, amely a Tanács által javasolt, a GDP 1 %-a fölötti kiigazítás alatt marad. A korrekciós pálya többnyire a kiadási oldalon irányoz elő a konszolidációs stratégiát alátámasztó intézkedéseket, bár azok nincsenek részletezve a programban, és meghatározásukra a következő hónapokban kerül sor. A költségvetési előrejelzések ezáltal számottevő, lefelé mutató kockázatoknak vannak kitéve, és a költségvetési konszolidációt ennek megfelelően esetleg erősíteni szükséges a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében. Magas elsődleges többletek biztosítása középtávon hozzájárulhat az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez. A programban foglaltak szerint 2010-ben a nyugdíjrendszer reformjának bejelentése várható.

A fenti értékelés alapján, valamint az EUMSZ. 126. cikke szerinti, 2009. december 2-i ajánlás fényében Franciaország felkérést kap arra, hogy:

- i. a makrogazdasági és költségvetési kilátások váratlan javulásából és az összes kitűzött adóintézkedés végrehajtásából eredő váratlan bevételeket a programidőszak során a hiánycsökkentés felgyorsítására és a bruttó államadósság arányának a GDP 60 %-ában kifejezett referenciaérték felé történő csökkentésére használja fel;
- ii. álljon készen további konszolidációs intézkedések meghozatalára arra az esetre, ha valóra válnának az abból eredő kockázatok, hogy a program makrogazdasági forgatókönyve optimistább, mint a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlást alátámasztó forgatókönyv; valamint határozza meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 2010 és 2013 közötti időszakban átlagosan évente a GDP 1 %-a fölötti költségvetési kiigazítást biztosítson és 2013-ig megszüntesse a túlzott hiányt;
- iii. gondoskodjon a költségvetési keret megerősítéséről, különösen a kiadási oldalon, továbbá az államháztartás valamennyi szintjén hatékonyan támogassa a felvázolt középtávú költségvetési tervek megvalósítását a francia kormány terveinek megfelelően.

Franciaország továbbá felkérést kap, hogy legkésőbb a soron következő aktualizált stabilitási program túlzott hiány-eljárással foglalkozó fejezetében szolgáljon további információkkal a program későbbi éveiben tervezett konszolidációt alátámasztó általános intézkedésekről.

⁽¹⁾ A program nem szolgáltat adatot a rövid és hosszú távú kamatlábakra vonatkozó feltételezésekről.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. február	0,4	- 2,25	1,4	2,5	2,5	2,5
	BIZ 2009. november	0,4	- 2,2	1,2	1,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	1,0	0,2-0,5	2,0	2,5	2,5	n.a.
HICP infláció (%)	SP 2010. február	3,2	0,1	1,3	1,6	1,75	1,75
	BIZ 2009. november	3,2	0,1	1,1	1,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	3,3	1,5	1,75	1,75	1,75	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. február	0,8	- 2,9	- 2,9	- 2,1	- 1,2	- 0,4
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	0,8	- 2,5	- 2,5	- 2,4	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 0,6	- 1,8	- 1,6	- 1,1	- 0,4	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,3	- 2,5	- 2,8	- 2,8	- 2,7	- 2,7
	BIZ 2009. november	- 3,3	- 2,3	- 2,3	- 2,3	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 3,4	- 2,6	- 2,5	- 2,4	- 2,4	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. február	49,3	47,7	47,6	48,6	49,1	49,8
	BIZ 2009. november	49,3	47,0	46,8	47,1	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. február	52,7	55,6	55,8	54,6	53,7	52,8
	BIZ 2009. november	52,7	55,2	55,1	54,8	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,4	- 7,9	- 8,2	- 6,0	- 4,6	- 3,0
	BIZ 2009. november	- 3,4	- 8,3	- 8,2	- 7,7	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,9	- 3,9	- 2,7	- 1,9	- 1,1	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 0,6	- 5,4	- 5,5	- 3,2	- 1,7	- 0,1
	BIZ 2009. november	- 0,6	- 5,5	- 5,4	- 4,7	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	BIZ 2009. november	- 3,8	- 7,0	- 7,0	- 6,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 3,8	- 6,5	- 6,8	- 4,9	- 4,0	- 2,8
	BIZ 2009. november	- 3,9	- 7,0	- 6,6	- 6,5	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	- 2,6	- 3	- 1,9	- 1,4	- 0,9	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. február	67,4	77,4	83,2	86,1	87,1	86,6
	BIZ 2009. november	67,4	76,1	82,5	87,6	n.a.	n.a.
	SP 2008. december	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, a Bizottság szolgálatainak a programban szereplő információk alapján végzett újraszámítása szerint.
- (²) A 2008 és 2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,5 %-os, 1,2 %-os, 1,2 %-os és 1,4 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. A legfrissebb program alapján az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések értéke 0 a teljes időszakon át (2008–2013); a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,1 %-a hiánycsökkenő és 2010-ben a GDP 0,4 %-a hiánynövelő.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.